

LÄHTÖPUUHIA PITKÄRANNASSA.

Edellisessä luvussa mainitun puhelinkeskustelun (Myrén - Blomquist) aikana sain tietää, että Johtokunta oli hyväksynyt ehdotukseni pankkiolojen järjestämiseksi ja myös määrännyt ehdottamani virkailijat käytettäviksi uusissa paikoissa.

Samalla kuin Blomquist kehoitti kiirehtimään muuttoa, pyysi hän, että hyvissä ajoin ilmoittaisin hänelle milloin Sortavalaan määrätty henkilökunta tarvittiin.

Ainoa kohta ehdotuksestani, joka ei tyydyttänyt oli se, jossa pyysin, että Johtokunta määräisi vahtimestari-talonmiehen Sortavalaan. Siihen ei suostuttu vaan ilmoitettiin, että minun oli hankittava siihen sopiva mies. Lupasin yrittää, mutta en antanut mitään takuita onnistumisestani.

Tehtävä olikin siksi vaikea, että paikka on tänä päivänäkin vielä tilapäisen sijaisen hoidettavana, sillä kaikki pystyvät miehet ovat nyt kuten silloinkin ase kädessä maamme puolustamassa, tai on niillä semmoiset palkkavaatimukset, ettei pankin palkkasäännön puitteissa saa heitä töihin. Sain kyllä sopimuksen syntymään vahtimestari Heikki Mertasen kanssa, mutta hän voi astua palvelukseen vasta sitten, kun vapautuu sotaväessä, jossa hän toistaiseksi palvelee korpraalina.

Pitkärantaan palattuani selvitin ensin edellisessä

luvussa selostetun asian, minkä jälkeen oli aika huolehtia myös tavallisista juoksevista töistä, jotka olivat väliaikaisesti olleet muiden huolena.

Poissa ollessani olivat paikalliset asiat tulleet vänrikki Terämaan ansiosta hoidetuiksi, vaikka viikkokertomuksesta olikin jäänyt osa liitteistä pois ja muutakin pienempää oli jäänyt tekemättä. Kuitenkaan ei mitään laiminlyöntiä, joka ei olisi ollut helposti korjattavissa, ollut sattunut, vaan kaikki saatiin pian kuntoon ja aikansa tasalle.

Kehitys kulki nyt kuten yleensä koko aikana siksi nopeata tahtia eteenpäin, ettei saanut ajatella töiden siirtämistä päivästä toiseen, sillä silloin oli vaara olemassa, että ne olisivat jääneet kokonaan tekemättä.

Kun kamreeri Blomquistin ilmoituksen mukaan tiesin, että ehdotukseni konttorimme jakaamisesta eri osastoihin oli hyväksytty Johtokunnassa, käytin väliajan perehdyttääkseni vänrikki Terämaan järjestelmän yksityiskohtiin. Tämä oli verrattain helppo tehtävä, sillä hän oli ollut tilaisuudessa tutustumaan suunnitelman periaatteisiin keskustelujemme yhteydessä. Moni yksityiskohta sai vasta nyt lopullisen muotonsa, mutta pääpiirteet pysyivät muuttumattomina.

Aikamme odotettuamme tuli sitten Johtokunnan kirje, joka vahvisti kamreeri Blomquistin ilmoituksen. Silloin olimme myös valmiit heti ryhtymään tarpeen vaatimiin toimiin sadaksemme kaikki sujumaan häiriöttä.

Suunnitelman hyväksyminen ei sisältänyt ainoastaan periaatteen omaksumista, sillä myös henkilöehdotukseni olivat - kuten jo mainitsin - menneet läpi semmoisinaan, mikä ilahdutti meitä samalla kun se myös herätti jonkun verran ihmettelyä, sillä emme olleet tottuneet tällaiseen myöntäväsyyteen pääkonttorin taholta. Nähtävästi oli ylikamreeri kuitenkin huomannut, että ehdotus oli hyvin perusteltu ja sen vuoksi hän ei ollut muuttanut sitä, vaan esitti sen semmoiseen Johtokunnan hyväksyttäväksi.

Kamreeri Blomquistin ilmoittaessa, että kaikki kyseessä olevat naiset jo olivat saaneet määräyksen olla lähtövalmiina ja hänen pyytäessään minua ajoissa ilmoittamaan, milloinka heidän tulisi saapua uusiin toimipaikkoihinsa, vastasin, että neiti v. Wright, jonka tuli liittyä Pitkärannan ryhmään, saisi tulla heti muiden jäädessä odottamaan lähempiä ohjeita ja määräyksiä.

Neiti von Wrightin tulo johtaisi siihen, että voisin luovuttaa Pitkärannan paikalliset tehtävät ja niiden johdon kokonaan Terämaan huoleksi, joten itse voisin paremmin hoitaa siirron yhteydessä esiintyvät asiat. Näin tapahtuikin syyskuun 5. päivänä.

Everstiluutnantti Veistarolle ilmoitin puhelimitse Johtokunnan päätöksestä suostua siihen, että Pitkärantaan jäisi Sortavalan konttorin alaosasto, joka olisi sotilasviranomaisten määräyksestä valmis siirtymään heidän parhaaksi katso- maansa paikkaan sen mukaan kun tilanteen kehitys niin vaatii.

Hän oli kuulemaansa hyvin tyytyväinen, mutta nälkä näytti tässäkin kasvavan syödessä, sillä hän pyysi nyt, että pankki suostuisi järjestämään vielä toisen liikkuvan asiointiton suuntaan Suojärvi - Petroskoi. Pitkärannan ryhmä tulisi nähtävästi toimimaan ja siirtymään suuntaan Vitele - Anus, joten Karjalan armeijan pohjoinen osa jäisi sen avusta osattomaksi.

Lupasin tehdä vastaavan ehdotuksen Johtokunnalle, mutta huomautin samalla, etten voinut taata myönteistä tulosta, kun pankilla alkoi olla puute miehistä. Tiesin ettei uuden ryhmän lähettäminen vielä ollut ajankohtainen, joten lähetin ehdotuksen kirjeessä, jossa selitin syyt ja tarkoituksen. Tämä tapahtui syyskuun 5. päivänä.

Uusi ryhmä tulisi kyllä aiheuttamaan erinäisiä vaikeuksia, sillä olisi koulutettava aivan uusi henkilökunta tarkoitukseen, mutta arvasin asian kyllä järjestyvän, sillä olihan vielä aikaa rauhassa valmistaa kaikki tähän liittyvät seikat.

Myös valvonta ja tarkastus tulisi vaikeaksi, kun jou-

